

Κοιτάξτε τα μάτια, κοιτάξτε τα πρόσωπα αυτών των Ρωμιών της Συρίας, αυτών των Ελληνοσύρων, αυτών των Ορθοδόξων Ελλήνων της Αντιοχείας. Κοιτάξτε τους γιατί είναι σαν τα αρνιά στο μαντρί που πάνε για σφάξιμο. Κοιτάξτε αυτούς τους Ελληνορθόδοξους Χριστιανούς που σκοτώνονται από τους μουσουλμάνους χωρίς να έχουν καμία βοήθεια από πουθενά. Ας τους κοιτάξουμε όλοι μας. Εμείς που γράφουμε για τους αγίους, εμείς που γεμίσαμε το διαδίκτυο με Ορθόδοξα ιστολόγια για να γράφουμε για σταρετς, για Φιλοκαλίες και Γεροντικά κι άλλα διάφορα Πατερικά βιβλία, για αδιάλειπτες προσευχές με κομποσκοίνια, και πέστε μου τί όφελος έχουν όλα αυτά όταν οι ομόθρησκοι μας στη Συρία κάθε μέρα σφαγιάζονται και μαρτυρούν για το Χριστό και εμείς τους αγνοούμε; Ας τους κοιτάξουν οι ιερείς και οι αρχιερείς της Εκκλησίας της Κύπρου και της Ελλάδος που εθελουτυφλούν και συμπεριφέρονται σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Ας τους κοιτάξουμε όλοι μας και ας προσπαθήσουμε να τους βοηθήσουμε, ο καθένας όπως μπορεί, για να φέρουμε στην επιφάνεια αυτή τη σύγχρονη γενοκτονία που συμβαίνει καθημερινά μπροστά στα μάτια μας, αλλά που για διάφορους λόγους τα δικά μας μέσα ενημέρωσης στην Κύπρο και στην Ελλάδα κρύβουν από το κόσμο. Ας απαιτήσουμε από από την Εκκλησία της Κύπρου και της Ελλάδος να σταματήσει τους στρουθοκαμηλισμούς και να συμπεριφερθεί όπως αρμόζει. Ας βάλουμε όλοι στη πράξη τα λόγια του Χριστού και όχι μόνο να τα γράφουμε ή να τα διαβάζουμε.

Ποιοι είναι λιπών αυτοί οι Ρωμιοί της Συρίας και του Λιβάνου που τόσο λίγοι από εμάς γνωρίζουμε την ύπαρξη; Κατ' αρχήν σε αντίθεση με αυτούς τους κοντόφθαλμους που νομίζουν ότι Έλληνες είναι αυτοί που ζουν μόνο μέσα στα σύνορα του Ελλαδικού Κράτους,

θα πρέπει να γνωρίζουμε όλοι μας ότι ο Ελληνισμός ανθούσε πολύ πιο πέρα από τα σύγχρονα σύνορα της Ελλάδας. Αυτοί οι Ρωμιοί που ανήκουν στο Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Αντιοχείας είναι κοινότητα με μακρά ελληνική κληρονομιά που χρονολογείται από την ίδρυση της Αντιοχείας το 323 π.Χ. από το Σέλευκο Νικάτορα και από τη περίοδο της κατάκτησης της Ασίας από το Μέγα Αλέξανδρο. Οι Ρωμιοί της Συρίας και του Λιβάνου είναι Έλληνες της Αντιόχειας και η πλειοψηφία από αυτούς κατάγονται από Έλληνες Μακεδόνες εποίκους και Έλληνες της βυζαντινής περιόδου.

Η Συρία αρχικά ήταν πολύ μεγαλύτερη από ότι είναι σήμερα και ονομαζόταν Μεγάλη Συρία. Η Μεγάλη Συρία συμπεριλάμβανε, εκτός από το Λίβανο, και την επαρχία της Αλεξανδρέττας. Καθώς η επαρχία της Αλεξανδρέττας ήταν τότε μέρος της Συρίας, οι Έλληνες δεν υπόκειντο στην ανταλλαγή πληθυσμών του 1923. Όταν η επαρχία της Αλεξανδρέττας προσαρτήθηκε από την Τουρκία το 1939, δεκάδες χιλιάδες Έλληνες της Αντιοχείας μετανάστευσαν προς τη Συρία και το Λίβανο. Εκεί, βρήκαν άλλους Ρωμιούς της Εκκλησίας της Αντιοχείας που ζούσαν στην περιοχή από τα πανάρχαια χρόνια, που όμως είχαν χάσει την ελληνική γλώσσα και μιλούσαν πλέον μόνο αραβικά. Και αφού τ' αραβικά είναι σήμερα η κοινή γλώσσα της Λεβαντίνης η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων της Αντιοχείας έγιναν μια αραβόφωνη χριστιανική κοινότητα αν και μερικοί μιλούν ακόμη και Ελληνικά αλλά και Τουρκικά.

Τί γίνεται όμως με το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Αντιοχείας και πώς επέδρασε πάνω στους Ρωμιούς της περιοχής κατά την πρόσφατη ιστορία; Κατ' αρχήν θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι μέχρι το 1897 ο Πατριάρχης Αντιοχείας ήταν Έλληνας στην καταγωγή και ελληνόφωνος. Με τη μεσολάβηση όμως της Ρωσίας η οποία ήθελε να έχει μια μεγαλύτερη επίδραση στη Μέση Ανατολή, ο Έλληνας Πατριάρχης (που ήταν Κύπριος στην καταγωγή) αναγκάστηκε να παραιτηθεί και στη θέση του εκλέχτηκε αραβόφωνος Πατριάρχης. Την περίοδο εκείνη ήταν σε έξαρση και ο αραβικός εθνικισμός ο οποίος φυσικά ως ιδέα εισήχθη από την Ευρώπη. Όταν η Συρία έγινε ανεξάρτητη χώρα, οι εκάστοτε κυβερνήσεις και κυρίως το Αραβικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Μπάαθ που κυβερνάει τη χώρα από το 1963, έθεσαν τον εθνικισμό και τον παναραβισμό ως προτεραιότητα για τη ενότητα της χώρας.

Η παρουσία, όμως, των Ρωμιών και του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου στη Δαμασκό (το οποίο είχε μετοικήσει εδώ και αιώνες από την Αντιοχεία) αποτελούσε μια ανωμαλία μέσα στο δόγμα του παναραβισμού αφού οι μουσουλμάνοι που ταύτισαν τον αραβισμό με το Ισλαμ τους θεωρούσαν ως ξένο στοιχείο. Έτσι, το Κόμμα Μπάαθ που κυβερνάει τη Συρία προθυμοποιήθηκε να προστατέψει τους Ρωμιούς από τους μουσουλμάνους, με αντάλλαγμα να ασπασθούν τον παναραβισμό. Και ποιος ήταν ο καλύτερος τρόπος για να επιτευχθεί αυτός το στόχος; Η συνεργασία του Κόμματος Μπάαθ με τον Ελληνορθόδοξο Πατριάρχη Αντιοχείας φυσικά! Έτσι, εδώ και δεκαετίες βλέπουμε το Πατριαρχείο Αντιοχείας να ασπάζεται τον παναραβισμό και να προωθεί την ιδέα στους Ρωμιούς ότι δεν είναι Έλληνες στην καταγωγή, αλλά Αραβες.

Η προπαγάνδα αυτή του Πατριαρχείου Αντιοχείας ήταν πολύπλευρη αφού ίδρυσε στο Λίβανο τη Θεολογική Σχολή του Μπαλαμάντ από όπου αποφοίτησαν ιερείς και ιεράρχες οι οποίοι προωθούσαν τον αραβισμό στους πιστούς στις ενορίες και στις επισκοπές τους. Μάλιστα πολλοί Ρωμιοί διανοούμενοι συμμετείχαν ενεργά στην προώθηση του αραβισμού ανάμεσα στη κοινότητα των Ρωμιών με αντάλλαγμα την κυβερνητική εύνοια από τη Δαμασκό. Μάλιστα στο Λίβανο δημιουργήθηκε ανάμεσα στους Ρωμιούς και ένα κόμμα με το

όνομα Συριακό Σοσιαλιστικό Εθνικιστικό Κόμμα το οποίο είχε ως στόχο την ένωση του Λιβάνου με τη Συρία που φυσικά πήρε σώμα και οστά από την Κυβέρνηση της Συρίας με την ευλογία του Πατριαρχείου Αντιοχείας.

Σε συνεργασία με τους προέδρους της Συρίας, ο Πατριάρχης Αντιοχείας, ο σημερινός και οι προκάτοχοί του, έπαιξαν ένα βρόμικο παιχνίδι ενάντια στους Ρωμιούς της Συρίας και του Λιβάνου ξεπουλώντας την ελληνική εθνική τους συνείδηση και προσπαθώντας να τους πείσει ότι είναι Άραβες. Και επειδή η προπαγάνδα του αραβισμού ήταν μεθοδευμένη και μαζική, φαινομενικά, φαίνεται εκ των πραγμάτων ότι τα κατάφερε σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό, τουλάχιστον στη Συρία. Ετσι, εδώ και πολλές δεκαετίες οι Ρωμιοί της Συρίας και του Λιβάνου αποκόπηκαν και απομονώθηκαν από τους υπόλοιπους Έλληνες συστηματικά και στοχευμένα από το ίδιο τους το Πατριαρχείο με στόχο να τους αραβοποιήσει.

Το Πατριαρχείο Αντιοχείας για δεκαετίες τώρα προπαγάνδιζε στο ποιμνιό του ότι ήταν Άραβες. Και μπορεί όλα να φαίνονταν μια χαρά, και ότι η συνεργασία του Πατριαρχείου Αντιοχείας με το Κόμμα Μπάαθ να είχε φέρει τα ποθούμενα αποτελέσματα, όμως οι μουσουλμάνοι δεν πίστεψαν ποτέ ότι οι Ρωμιοί ήταν πραγματικά Άραβες αφού τους μισούσαν και ήθελαν να τους εξοντωνόσουν από τη χώρα. Μέχρι και πριν ένα χρόνο έβρισκαν εμπόδιο τη κυβέρνηση Άσαντ και το Κομμα Μπάαθ στην εξολόθρευση των Ρωμιών με αντάλλαγμα την υποστήριξή τους. Να, όμως που σήμερα το καθεστώς Άσαντ έχει χάσει τον έλεγχο της χώρας και απειλείται με κατάρρευση. Οι μουσουλμάνοι έχουν βγάλει το μένος τους πάνω στους Ρωμιούς και τους Αλεβίτες οι οποίοι υποστήριζαν το κοσμικό καθεστώς του Άσαντ. Καθημερινά οι Ρωμιοί ομόθησκοί μας εξοντώνονται από τους μουσουλμάνους, ενώ ο παναραβισμός του Πατριαρχείου Αντιοχείας το μόνο που φαίνεται ότι κατάφερε τελικά είναι να απομονώσει το ποιμνιό του από τον υπόλοιπο ελληνισμό και να το οδηγήσει σαν σφαχτάρι στους Μουσουλμάνους.

Μέσα σε ένα χρόνο όπου ο Άσαντ έχασε τον έλεγχο της Συρίας, έχασε ταυτόχρονα και το Πατριαρχείο Αντιοχείας τον έλεγχο πάνω στους πιστούς του. Ο αραβισμός είναι πλέον μια νεκρή ιδέα, αλλά μετά από αυτό, ήρθε στην επιφάνεια και μια απρόσμενη αλήθεια. Και η αλήθεια αυτή είναι ότι παρ' όλες τις κοινές προσπάθειες Άσαντ και Εκκλησίας, η μάζα των Ρωμιών δεν ταυτίστηκε με τον αραβισμό, πρώτα -πρώτα επειδή η λέξη Ρουμ που σημαίνει Ρωμιός στ' αραβικά, είναι συνώνυμη με τη λέξη Έλληνας, και δεύτερον, επειδή ο αραβισμός είναι στενά συνδεδεμένος με τη θρησκεία του ισλάμ.

Σήμερα, που το Πατριαρχείο Αντιοχείας δεν μπορεί πλέον να τους ελέγξει, οι Ρωμιοί της Συρίας, αλλά πρωτίστως αυτοί του Λιβάνου, προσπαθούν να ξαναπάρουν πίσω τις ελληνικές τους ρίζες, δημιουργώντας κοινοποιήσεις με στόχο να αποβάλουν από πάνω τους τόσα χρόνια αραβικής προπαγάνδας και να ενσωματωθούν πνευματικά με τους Έλληνες της Ελλάδος και της Κύπρου. Στο Λίβανο προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα Ελληνορθόδοξο Κόμμα, με στόχο την διδασκαλία της ελληνικής ιστορίας και ελληνικής ταυτότητας των Ρωμιών, με προσπάθεια να αναβιώσουν την Ελληνική γλώσσα. Έγραψαν για βοήθεια προς αυτή την κατεύθυνση στο Κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και το ΛΑΟΣ του Καραντζαφέρη, αλλά δεν πήραν καμία απάντηση από αυτά τα δυο κόμματα που κατά τα άλλα «αγαπούν» τον ελληνισμό.

Εμείς σαν Έλληνες οφείλουμε να τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε πρώτα-πρώτα για να μην σφαγιαστούν όλοι τους από τους μουσουλμάνους, και δεύτερον για να πάρουν πίσω την ελληνική τους ταυτότητα.

Αυτό το άρθρο γράφτηκε από NOCTOC

http://noctoc-noctoc.blogspot.gr/2012/06/blog-post_28.html